

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 6 września 2022 r.

DNR-5.730.239.2021.KR

DECYZJA DNR-2/163/2022

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/132/2022 z 7 lipca 2022 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) postanawiam utrzymać decyzję DNR-2/132/2022 w mocy w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt 2 sentencji decyzji, w którym na stronę postępowania nałożono administracyjną karę pieniężną.

UZASADNIENIE

W toku kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.514.2021; PU.8361.619.2021) przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi u przedsiębiorcy w Łodzi stwierdzono w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy zabawkę - lalkę index 440991, kod EAN: 5903246438413, zwaną dalej również jako „wyrób” lub „zabawka”.

Badania laboratoryjne przeprowadzone na zlecenie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań, z uwagi na obecność w zbadanej próbce zabawki - lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 - ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości (26,6± 4,3)% w głowie lalki, podczas gdy limit określony w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny i udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93

i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywy Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/55/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 200/21/WE - załącznik XVII (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006 r., str. 1, ze zm., dalej również jako: „rozporządzenie WE”), wynosi nie więcej niż 0,1% (sprawozdanie z badań nr 708/2021 z 25 października 2021 r.). Z uwagi na powyższe, użytkowanie zabawki stwarza poważne ryzyko wywarcia niekorzystnego wpływu na funkcje rozrodcze, płodność i rozwój potomstwa, jak również może mieć działania rakotwórcze. Wskazane nieprawidłowości powodują, że zabawka jest niezgodna z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dn. 20 października 2016 r. ws. wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r., poz. 1816, z późn. zm.; dalej rozporządzenie) i w pkt. 3.1.1. oraz 3.1.2. załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do ww. rozporządzenia.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego i pismem z 7 lutego 2022 r. zawiadomił Euro-Trade spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w Krakowie, zwaną dalej „stroną postępowania” lub „spółką”, o wszczęciu postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzenia do obrotu przez EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Krakowie zabawki - lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 i w pkt. 3.1.1. oraz 3.1.2. załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia, z uwagi na obecność w zbadanej próbce lalki index 440991, ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości $(26,6 \pm 4,3)\%$ w głowie lalki, przekraczającej dopuszczalną ilość, a tym samym stworzenie poważnego ryzyka wejścia ww. substancji w kontakt ze skórą dziecka, a w konsekwencji wywołania długotrwałych skutków dla zdrowia, takich jak szkodliwy wpływ na rozrodczość, potomstwo, depresji ośrodkowego układu nerwowego, czy też chorób takich jak rak (białaczka);
- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz w pkt. 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK - Wymagania w zakresie właściwości chemicznych” do rozporządzenia;

3) ustalenia opłaty związanej z badaniami wyrobu przeprowadzonymi przez Laboratorium UOKiK w Łodzi.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK decyzją DNR-2/132/2022 (zwaną dalej „Zaskarżoną decyzją”):

- 1) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5, z późn. zm., zwanej dalej: „ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”), umorzył postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w związku z tym, że ww. wyrób został wycofany z obrotu oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu;
- 2) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Krakowie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami;
- 3) na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:
  - a) ustalił opłatę związaną z badaniami zabawki - lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413, w wysokości 652,00 zł (słownie: sześćset pięćdziesiąt dwa złote 00/100),
  - b) zobowiązał przedsiębiorcę EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Krakowie do poniesienia opłaty związanej z badaniami zabawki - lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413, w ustalonej wysokości 652,00 zł (słownie: sześćset pięćdziesiąt dwa złote 00/100).

Powyższa decyzja została skutecznie doręczona stronie postępowania 13 lipca 2022 r.

Pismem z 27 lipca 2022 r. nadanym za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r., poz. 896) EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, zwanym dalej „Wnioskiem”, „zaskarżając” decyzję DNR-2/132/2022 w części - w zakresie pkt 2 oraz wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, względnie o obniżenie jej wysokości. We wniosku

strona postępowania zarzuciła niewspółmierność wysokości kary pieniężnej do okoliczności niniejszej sprawy, zwłaszcza mając na uwadze okoliczności, że wyrób został wycofany z obrotu oraz ze względu na zachowaną przez stronę postępowania, w jej ocenie, należyta staranność związaną z dopełnieniem wszelkich czynności wskazanych przez organ w postępowaniu. Strona postępowania postawiła trzy zarzuty:

- 1) *naruszenie art. 88 ust. 1 w zw. z art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku poprzez ich błędną wykładnię i w efekcie niezastosowanie przez pominięcie okoliczności, że Skarżąca spełnia określone w przepisie przesłanki obniżenia kary pieniężnej, co powinno zostać ustalone przy ustalaniu jej wymiaru;*
- 2) *naruszenie art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez jego błędną wykładnię i w efekcie niezastosowanie, na skutek nieprawidłowego, dowolnego uznania przez Organ, że przez „dowody” o których mowa w rzeczonym przepisie, należy rozumieć oświadczenia zebrane od wszystkich kontrahentów, którym Skarżąca sprzedała lalkę (...) podczas gdy dyspozycja przepisu nie określa, jaka liczba dowodów determinuje spełnienie przedmiotowego postanowienia, a zebranie oświadczeń od wszystkich kontrahentów w wyznaczonym przez Organ 30-dniowym terminie oraz przygotowanie pozostałej wymaganej dokumentacji nie było możliwe i niezależne od Skarżącej, w konsekwencji strona postępowania uważa, że przedstawione przez nią dowody powinny zostać ocenione jako wystarczające do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej;*
- 3) *naruszenie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy i systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez jego błędną wykładnię i w efekcie niezastosowanie, w konsekwencji czego - pomimo, iż waga naruszenia prawa przez Skarżącą była znikoma, a także Skarżąca zaprzestała naruszania prawa - Organ niezasadnie zaniechał odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu strony”.*

Pismem z 5 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. o toczącym się postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o prawach i obowiązkach strony postępowania określonych w K.p.a., w tym o prawie do czynnego udziału w każdym stadium

postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nie skorzystała z prawa do czynnego udziału w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 8, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy K.p.a.

Natomiast stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez EURO-TRADE sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Krakowie poprzez nadanie Wniosku za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe w dniu 27 lipca 2022 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14-dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została doręczona 13 lipca 2022 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji

organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kp.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich

rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu, należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują, zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe, z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. II SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości dokonał Prezes UOKiK w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy, także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 2 decyzji nr DNR-2/132/2022 z dnia 7 lipca 2022 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie w zakresie objętym „zaskarżeniem”.

W niniejszej sprawie pozostaje bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania, że jest ona importerem. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez importera należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości

prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu wyroby pochodzące z państw trzecich. Z akt sprawy wynika, że ww. przedsiębiorca udostępnił wyrób w ramach działalności gospodarczej na rynku krajowym dystrybutorom, a wprowadzony przez niego do obrotu wyrób pochodził od BIG TREE TOYS (HK) LIMITED - podmiotu mającego siedzibę w Chinach, tj. poza terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi wykazały w zabawce - lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 (sprawozdanie z badań nr 708/2021 z 25 października 2021 r.), obecność ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości (26,6± 4,3)% w głowie lalki, podczas gdy limit określony w rozporządzeniu WE wynosi nie więcej niż 0,1%. Z uwagi na powyższe, użytkowanie zabawki stwarza poważne ryzyko wywarcia niekorzystnego wpływu na funkcje rozrodcze, płodność i rozwój potomstwa, jak również może mieć działania rakotwórcze. Wskazane nieprawidłowości powodują, że zabawka jest niezgodna z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia i w pkt. 3.1.1. oraz 3.1.2. załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia.

Powyższe ustalenia uzasadniały wszczęcie przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego wobec strony postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzonego do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi § 5 ust. 1 i w pkt. 3.1.1. oraz 3.1.2. załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK” do rozporządzenia,
- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz w pkt. 3.1.1 i pkt 3.1.2 załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK 3. Wymagania w zakresie właściwości chemicznych” do rozporządzenia;
- 3) ustalenia opłaty związanej z badaniami wyrobu przeprowadzonymi przez Laboratorium UOKiK w Łodzi.

Postanowieniem z 25 marca 2022 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania udostępniania wyrobu, zniszczenia wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami poprzez zamieszczenie ogłoszenia we wskazywany sposób w dwóch dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie głównej <http://www.euro-trade.pl/>, wyznaczając termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Strona postępowania została poinformowana, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia ww. działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 1 kwietnia 2022 r., zatem termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upływał wraz z 2 maja 2022 r.

Pismem z 27 kwietnia 2022 r. nadanym za pośrednictwem operatora wyznaczonego w tym samym dniu, strona postępowania przesała dowody potwierdzające powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, tj. zrzut z ekranu strony internetowej z zamieszczonym komunikatem oraz dwie gazety z zamieszczonym komunikatem z 7 kwietnia 2022 r. w „Nasz Dziennik” oraz z 6 kwietnia 2022 r. w „Gazecie Polskiej”. Ponadto przekazała kopię potwierdzenia nadania listów poleconych, w których powiadomiono o niezgodnościach wyrobu odbiorców wyrobu.

Wraz z pismem z 19 maja 2022 r., nadanym 20 maja 2022 r., strona postępowania przekazała 22 faktury korygujące potwierdzające zwrot łącznie 62 szt. wyrobu lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 od 19 kontrahentów krajowych i 1 fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 8 sztuk wyrobu od kontrahenta zagranicznego. Wraz z powyższym pismem Spółka przekazała protokół utylizacji, potwierdzający zniszczenie 66 szt. wyrobu, a także oświadczenia uzyskane od 127 kontrahentów krajowych i oświadczenia uzyskane od 6 kontrahentów zagranicznych o nieposiadaniu na stanie magazynowym ww. wyrobu. Strona oświadczyła również, że uzyskała informację telefoniczną od jednego odbiorcy, iż nie posiada na stanie magazynowym niezgodnego wyrobu, a także oświadczyła, że nie ma kontaktu z 3 odbiorcami (według informacji uzyskanej z CEiDG przedsiębiorcy mają status aktywny, lecz według posiadanej wiedzy przez stronę postępowania nie prowadzą działalności i brak jest z nimi kontaktu).

Wraz z pismem z 9 czerwca 2022 r. nadanym tego samego dnia za pośrednictwem operatora wyznaczonego, strona postępowania przekazała brakujące dowody wykonania postanowienia z 25 marca 2022 r., tj.: 2 faktury korygujące, potwierdzające zwrot łącznie 4 szt. wyrobu lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 od 19 kontrahentów krajowych oraz 28 oświadczenia uzyskane od kontrahentów krajowych o nieposiadaniu na stanie magazynowym ww. wyrobu.

Na podstawie powyższych dowodów Prezes UOKiK uznał, że przekazany przez stronę postępowania materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do stwierdzenia, iż wyrób został wycofany z obrotu, zaprzestano jego udostępniania, zniszczono zabawkę, a nadto konsumenci zostali poinformowani o istniejących niezgodnościach, co stanowiło podstawę do umorzenia postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Postanowienie z 25 marca 2022 r. zostało doręczone stronie postępowania 1 kwietnia 2022 r., a wyznaczony termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, upływał 2 maja 2022 r. Strona postępowania w wyznaczonym terminie nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. Jak wynika z przywołanych powyżej pism znajdujących się w aktach sprawy dowody wykonania postanowienia strona postępowania przekazywała kolejno wraz z pismami z 27 kwietnia, 19 maja i 9 czerwca 2022 r. Tylko dowody przekazane wraz z pismem z 27 kwietnia 2022 r. złożono w wyznaczonym postanowieniem terminie.

To czy organ umorzy postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czy też nałoży na stronę jeden z obowiązków określonych w art. 84 ust. 2 ustawy, zależy od poczynionych przez organ ustaleń faktycznych, od przedstawienia przez stronę we wskazanym przez organ terminie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK lub podjęcia działań określonych w ustawie (usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami). Ponadto przedstawienie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK

wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, we wskazanym przez organ terminie, stanowi przesłankę określoną w art. 97 ust. 4 pkt 3 ww. ustawy, której spełnienie obliguje organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Analiza ww. przepisów prowadzi do wniosku, że obowiązek organu polegający na nałożeniu na stronę sankcji jest wyłącznie skutkiem niewłaściwego działania w toku postępowania, czy też braku takiego działania przez samą spółkę.

Bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania pozostaje, że nie dopełniła ona obowiązku wynikającego z art. 16 pkt 1 ustawy, tj. wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, co wyczerpuje przesłankę określoną w art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Zgodnie z przedstawionym w doktrynie stanowiskiem odnośnie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w K.p.a. (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis), podstawą do odstąpienia jest ustalenie odrębnych przesłanek, a zatem spełnienie każdej uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku

postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Art. 189f K.p.a., Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Naruszenie prawa nieistotne, to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f K.p.a. red. Wierzbowski, 2021, wyd. 30, Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania podniosła, że w jej ocenie zachodzi przesłanka z art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W ocenie spółki waga naruszenia prawa była znikoma, ze względu na jej rolę w obrocie - rolę importera, fakt że naruszenie miało charakter krótkotrwały, a jego zasięg nie był znaczny. Ponadto strona postępowania podniosła, że zaprzestała naruszania prawa wycofując wyrób z obrotu oraz dokonując jego zniszczenia. W pierwszej kolejności wskazać należy, że waga naruszenia prawa nie jest uzależniona od roli jaką w obrocie wyrobem pełni strona postępowania. Waga naruszenia prawa, jak wskazano wcześniej, jest powiązana z negatywnymi następstwami dla wartości podlegającymi ochronie, a więc narażenie konsumentów na kontakt z niebezpiecznym stężeniem ftalanu DEHP i jego następstwa. W ocenie organu w niniejszej sprawie rola strony postępowania nie ma związku z ustaleniem wagi naruszenia prawa, a sama strona postępowania nie zawarła w uzasadnieniu zarzutu szczegółowego stanowiska dotyczącego wpływu roli na przesłankę wagi naruszenia prawa, zatem organ nie może się odnieść do jej argumentacji w tej kwestii. Nie można natomiast zgodzić się z oceną strony postępowania związaną z „krótkotrwałością” naruszenia, które również miało uzasadniać spełnienie się ww. przesłanki. Jak wynika z akt sprawy, wyrób był udostępniany dystrybutorom od września 2019 r. do kwietnia 2021 r. W ocenie Prezesa UOKiK sprzedaż wyrobu

przez około 20 miesięcy nie może zostać uznana jako „naruszenie krótkotrwałe” i przemawiać za znikomością naruszenia prawa. Również waga okoliczności odzyskania części wyrobów od odbiorców, w kontekście wagi naruszenia prawa, wydaje się mieć czysto symboliczny wpływ na pomniejszenie wagi naruszenia prawa jako ocenę tejże przestanki. Bowiem odzyskano 66 egzemplarzy wyrobu, co przy realnej sprzedaży 7 190 egzemplarzy stanowi ok. 0,9 % wszystkich wyrobów.

Rozpatrując ponownie sprawę uznać więc należało, że zarzut nr 3 strony postępowania zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługuje na uznanie i nie zmienił oceny wagi naruszenia prawa dokonanej w niniejszej sprawie przez organ.

Dokonując ponownie oceny przestanki zaprzestania naruszania prawa, stwierdzić należy, że z akt sprawy wynika, iż strona postępowania przedstawiła dowody zaprzestania naruszenia prawa na etapie postępowania I instancji.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK doszedł po raz drugi do przekonania, że waga naruszenia prawa nie jest znikoma. Strona postępowania wprowadziła do obrotu 7 190 szt. zabawki, z której materiału stwierdzono migrację ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości przekraczającej dopuszczalny poziom, co stwarza ryzyko niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzkie, związanego z narażeniem na działanie ww. substancji oraz dostarczyła go odbiorcom.

Istnieją dowody na to, że niektóre ftalany są toksyczne i jako takie mogą przyczyniać się do wielu chorób przewlekłych. Inne ftalany nie wykazują takich właściwości, a ich obecne zastosowania uznawane są za bezpieczne. W badaniach naukowych stwierdzono, że część ftalanów wpływa na układ rozrodczy zwierząt, w związku z czym związki te zaklasyfikowano jako działające szkodliwie dla rozrodczości. Oznacza to, że mogą one upośledzać ludzką płodność i szkodzić dziecku w łonie matki. Ponadto niektóre reprotoksyczne ftalany mogą modyfikować czynność układu hormonalnego, oddziałując niekorzystnie na organizm lub zdrowie potomstwa. Skutki te, występujące również u ludzi, spowodowały zaklasyfikowanie niektórych ftalanów, w tym DEHP występującego w lalce index 440991, przez Unię Europejską jako substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego. W związku z powyższym Unia Europejska wprowadziła zakaz obrotu produktów zawierających DEHP w stężeniu $\geq 0,1$ %. Wchłanianie tego ftalanu może zachodzić drogą pokarmową i inhalacyjną, przechodzi on również przez barierę łożyskową oraz do mleka matki. Dane epidemiologiczne wskazują na związek między

narażeniem na DEHP, a funkcjonowaniem męskiego układu rozrodczego¹. Należy zatem stwierdzić, że strona postępowania wprowadziła do obrotu znaczną ilość egzemplarzy wyrobu stwarzającego realne i poważne zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników. Tym samym uznać należy, że dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone.

Mimo, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa - co potwierdzają dowody potwierdzające wycofanie wyrobu z obrotu, zniszczenie wyrobu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach zabawki z wymaganiami, to spółka odzyskała tylko 66 sztuk wyrobu od odbiorców, wobec czego 7 124 sztuki wyrobu trafiło do użytkowników. Zatem w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a w konsekwencji nie zostały spełnione oba warunki, których łączne spełnienie przesądza o możliwości odstąpienia od nałożenia kary i poprzestaniu na pouczeniu, zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Odnosząc się do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK ponownie stwierdza, że nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

Rozpatrując zaś ostatnią z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej określoną w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy, należy ponownie wskazać, że strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku terminie, tj. do 2 maja 2022 r., kompletnych dowodów potwierdzających pełne wykonanie postanowienia.

Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła organowi *naruszenie art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez jego błędną wykładnię i w efekcie niezastosowanie, na skutek nieprawidłowego, dowolnego uznania przez Organ, że przez „dowody”, o których mowa w rzeczonym przepisie, należy rozumieć oświadczenia zebrane od wszystkich kontrahentów, którym Skarżąca sprzedała lalkę (...) podczas gdy dyspozycja przepisu nie określa, jaka liczba*

---

¹ *Ftalan bis(2-etyloheksylu) Dokumentacja proponowanych dopuszczalnych wielkości narażenia zawodowego* - Podstawy i Metody Oceny Środowiska Pracy 2021, nr 4(110), s. 33-130.

dowodów determinuje spełnienie przedmiotowego postanowienia, a zebranie oświadczeń od wszystkich kontrahentów w wyznaczonym przez Organ 30-dniowym terminie oraz przygotowanie pozostałej wymaganej dokumentacji nie było możliwe i niezależne od Skarżącej, w konsekwencji strona postępowania uważa, że przedstawione przez nią dowody powinny zostać ocenione jako wystarczające do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Odnosząc się do tak postawionego zarzutu stwierdzić należy, że przedstawiona przez spółkę wykładnia jest sprzeczna z zasadami nadzoru rynku wyrobów. Zgodnie z dyspozycją art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku organ nadzoru rynku, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1. Powyższy przepis wprowadza swoim literalnym brzmieniem warunek dla odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej polegający na wykonaniu postanowienia. Tym samym mając na względzie racjonalność ustawodawcy, nie jest możliwe odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w przypadku „częściowego” wykonania postanowienia, doprowadziłoby to bowiem do konieczności uznania pojęcia jakichkolwiek działań strony postępowania jako wykonania postanowienia. Ponadto należy mieć na względzie, że zgodnie z art. 5 i art. 13 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wszystkie wyroby - tj. każdy egzemplarz wyrobu - powinny spełniać wymagania. Zatem skoro postanowieniem, organ nadzoru rynku wezwał do wycofania wyrobu z obrotu oraz do przedstawienia w wyznaczonym terminie dowodów dokonania tej czynności, sprzecznym z samą ideą wprowadzania do obrotu tylko wyrobów spełniających wymagania byłoby uznanie, że częściowe wykonanie postanowienia stanowi jego wykonanie. Co więcej ustawodawca nie wprowadził w tym przepisie żadnych przepisów kompetencyjnych pozwalających organowi orzekanie w przedmiocie częściowego wykonania postanowienia na zasadzie uznaniowości, ani przesłanek, które wskazywałyby kiedy takie częściowe wykonanie postanowienia mogłoby zostać uznane jako wypełnienie przesłanki z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (np. określając w jakiej części lub w ilu procentach wykonanie postanowienia uznaje się za jego wykonanie). Podobnie okoliczność staranności działania oraz ewentualnych trudności z uzyskaniem dowodów wykonania postanowienia również nie wpływa na

sam fakt ustalenia, czy dowody zostały przedłożone w terminie wyznaczonym w postanowieniu Prezesa UOKiK. Jednocześnie nawiązując do podniesionych przez stronę postępowania w uzasadnieniu zarzutu nr 2 okoliczności wskazać należy, że w toku postępowania spółka nie wskazała de facto na jakie trudności natrafiła oraz nie przedstawiła podejmowanych w związku z ich wystąpieniem działań. Strona postępowania powołuje się wyłącznie na problemy z uzyskaniem oświadczeń, koniecznością przeprowadzenia szeregu czynności oraz przygotowania szeregu dokumentów, nie precyzując dokładnie na jakie trudności natrafiła, jakie podjęła środki, aby im zaradzić, analogicznie do wniosku o przedłużenie terminu wyznaczonego postanowieniem zawartego w piśmie z 27 kwietnia 2022 r. Jednocześnie Prezes UOKiK, mając na względzie obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz posiadając z urzędu wiedzę zgromadzoną dotychczas w oparciu o przeprowadzone kilka tysięcy postępowań w zakresie nadzoru rynku wyrobów stwierdza, że podjęcie działań o zasięgu niniejszej sprawy jest realne i jak najbardziej możliwe w wyznaczonym terminie. Jednocześnie Prezes UOKiK zwraca uwagę na fakt, że zdecydowana większość oświadczeń przekazanych organowi po upływie terminu na przedstawienie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK, tj. 2 maja 2022 r. została podpisana i złożona przed tą datą. Jak wynika z akt sprawy, z oświadczeń załączonych z pismem z 19 maja 2022 r. tylko 34 spośród 127 oświadczeń datowano na maj, natomiast z oświadczeń załączonych wraz z pismem z 9 czerwca 2022 r. tylko 7 spośród 28 oświadczeń datowano na maj 2022 r. Okoliczność ta wskazuje, że nie jest prawdą, jakoby zwłoka w przekazywaniu dowodów wykonania postanowienia była spowodowana wyłącznie „aktywnością osób trzecich”, lecz w głównej mierze wynika z opieszałości w działaniach strony postępowania.

Mając zatem na uwadze przedstawioną argumentację oraz zarzut nr 2 zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w ocenie Prezesa UOKiK nie znajduje on uzasadnienia, a wykładnia ww. przepisu zaproponowana przez spółkę nie zasługuje na uznanie.

Rozpatrując ponownie sprawę, Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że nie występuje żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, a więc nałożenie na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej jest obligatoryjne. Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania

przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając ponownie wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył powyższe przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 pkt 1-6 i 8 ustawy o systemach oceny zgodności. Przesłanka określona w pkt. 7 nie mogła zostać oceniona w kontekście wymiaru kary, ze względu na fakt, że strona postępowania jest osobą prawną, zatem nie występują w sprawie warunki osobiste strony.

Analizując ponownie wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzona do obrotu przez stronę postępowania zabawka lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 nie spełnia wymagań, ze względu na przekroczony poziom migracji ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości ($26,6 \pm 4,3$)% w głowie lalki, co może wpłynąć niekorzystnie na zdrowie użytkowników wyrobu, którymi są przede wszystkim dzieci. Podwyższony poziom ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) stwarza poważne ryzyko wejścia ww. substancji w kontakt ze skórą dziecka, np. w związku z wielokrotnym dotykiem zabawki dochodzi do szkodliwego wpływu na gospodarkę hormonalną, a w konsekwencji wywołania długotrwałych skutków dla zdrowia, takich jak szkodliwy wpływ na rozrodczość, potomstwo, depresji ośrodkowego układu nerwowego, czy też chorób takich jak rak (białaczka).

Jak zostało już powyżej wskazane, strona postępowania wprowadziła do obrotu 7 190 szt. wyrobu na rynku krajowym i zagranicznym, który stwarza ryzyko niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzkie, związanego z narażeniem na działanie ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP), migrującego z głowy lalek w ilości przekraczającej dozwolony limit, a tym samym stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników oraz dostarczyła go odbiorcom. Zatem stwierdzić należy, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie w dużej liczbie, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużej liczby podmiotów. Powyższe okoliczności potwierdzają, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, a możliwość wystąpienia skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest wysoka. Zatem ocena pierwszej

przesłanki wymiary kary przemawia za uznaniem przywołanych jej elementów jako okoliczności obciążających stronę postępowania.

Wpływ na wymiar kary ma również fakt, że wobec strony postępowania prowadzone było wcześniej postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W postępowaniu prowadzonym przez Prezesa UOKiK pod sygnaturą DNR-2.730.72.2021.PM, umorzono postępowanie z uwagi na wycofania z obrotu zabawki niezgodnej z wymaganiami oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, postępowanie było prowadzone w związku z wyrobem niezgodnym z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816 z późn. zm.), a więc sprawa dotyczyła naruszenia obowiązków tego samego rodzaju co nieniniejsze postępowanie. Wobec zaistniałej sytuacji strona postępowania powinna zwracać szczególną uwagę na ryzyka jakie wiążą się z migracją szkodliwych pierwiastków o substancji oraz koniecznością szybkiej interwencji w celu usunięcia wyrobu z rynku. Okoliczność niedopełnienia w przeszłości obowiązku tego samego rodzaju wpłynęła na zaostrzenie nałożonej kary.

Rozpatrując ponownie przesłankę określoną w art., 97 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK stwierdził, że w dalszym ciągu nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym powyższa przesłanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przesłankę organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (Art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania

powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez nią wyroby do obrotu będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, że zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, zatem należy od niej, jako profesjonalisty, oczekiwać, że wykazuje zwiększoną świadomość w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane do obrotu oraz wykonuje obowiązki spoczywające na niej wedle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129).

Wobec powyższego należy przypisać stronie postępowania wyłączne przyczynienie się do powstania naruszenia prawa, co wpływa na podwyższenie wymiaru kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Zgodnie z art. 16 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, obowiązkiem importera jest wprowadzać do obrotu wyłącznie wyrób, który spełnia wymagania. Zastrzeżenia co do oceny niniejszej przestanki zgłosiła strona postępowania w części zarzutu nr 1 zawartego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Spółka stwierdziła, że *„dokonata zakupu wyrobu od BIG TREE TOYS (HK) LIMITED, CHINA, więc jej udział w procedurze wprowadzania wyrobu na rynek był niejako wtórny, a stopień przyczynienia się przez Skarżącą do powstania naruszenia był niski”*. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, że stanowisko strony postępowania jest kolejny raz sprzeczne z samą ideą unijnego systemu nadzoru nad jednolitym rynkiem. Zgodnie z art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez wprowadzenie do

obrotu należy rozumieć udostępnienie wyrobu na rynku po raz pierwszy, a więc każde dostarczenie po raz pierwszy wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie. Ww. przepis intencjonalnie określa czym jest wprowadzenie wyrobu do obrotu, aby możliwe było ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za wyrób na rynku unijnym. W konsekwencji to podmiot (producent lub importer) jest odpowiedzialny za wyrób i ponosi pełne konsekwencje za niezgodności z nim związane, te zaś w niniejszej sprawie wynikają z niedopełnienia obowiązku nałożonego ustawą, w niniejszym przypadku art. 16 pkt 1 ww. ustawy. Nie jest zatem możliwe zrzucanie winy za niezgodność wyrobu z wymaganiami na podmiot, który nie wprowadził wyrobu do obrotu i na którym nie ciąży obowiązek określone w ustawie. Dodatkowo należy zauważyć, że prawodawca nie przewiduje instytucji „wtórnego” wprowadzenia wyrobu do obrotu, która to instytucja prowadziłaby de facto do rozmycia odpowiedzialności za wyrób i mogła posłużyć do nadużycia prawa.

Rozpatrując ponownie dalsze przesłanki wymiaru kary należy potwierdzić, że w toku postępowania przedsiębiorca podjął działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa przedstawiając zrzut ekranu z komunikatem zamieszczonym na stronie internetowej, wydania 2 gazet o zasięgu ogólnopolskim zawierające wymagane ogłoszenie, faktury korygujące potwierdzające zwrot wyrobu lalka index 440991 od kontrahentów krajowych oraz od kontrahenta zagranicznego. Ponadto spółka przekazała protokół utylizacji, potwierdzający zniszczenie odzyskanego wyrobu, a także oświadczenia uzyskane od pozostałych kontrahentów krajowych i zagranicznych o nieposiadaniu na stanie magazynowym ww. wyrobu. Jako dowód przyjęto również oświadczenie strony postępowania, o uzyskanej informacji telefonicznej od jednego odbiorcy, że nie posiada na stanie magazynowym niezgodnego wyrobu (kontakt mailowy jak również za pośrednictwem korespondencji pocztowej był nieosiągalny). Kontrahent ten zakupił 11 sztuk wyrobu w 2020 roku, zatem biorąc pod uwagę liczbę i rok zakupu wyrobu organ uznał, że z wysokim prawdopodobieństwem stwierdzić należy, iż nie posiada ww. wyrobu na magazynie. Jako dowody przyjęto także oświadczenie o braku kontaktu z 3 odbiorcami, pomimo aktywnego statusu w CEIDG I KRS, mając na

uwadze wiedzę o liczbie zakupionego przez ww. kontrahentów egzemplarzy wyrobu oraz termin zakupu, tj. lata 2019-2020 (zgodnie z listą rozchodu wyrobu przedłożoną przez stronę postępowania), a także biorąc pod uwagę, iż jeden z odbiorców zgodnie z PKD zamieszczonym w Krajowym Rejestrze Sądowym zajmuje się wyłącznie sprzedażą i najmem nieruchomości, a pozostali 2 odbiorcy nie prowadzą aktywnej działalności w sieci. Ww. oświadczenia strony postępowania uznano zatem jako dowód wykonania postanowienia. Pozytywnie oceniono ponadto fakt, że w wyznaczonym postanowieniem z 25 marca 2022 r. terminie spółka przedstawiła zrzut komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej oraz wydania 2 gazet o zasięgu ogólnopolskim zawierające wymagane ogłoszenie.

Pozostałe dowody przedłożone zostały wraz z pismem z 19 maja 2022 r., a ostatecznie wyjaśnienia w sprawie wraz z dowodami przekazane zostały w piśmie z 9 czerwca 2022 r., a więc już po upływie terminu wyznaczonego postanowieniem. Zauważyć należy, że spółka pismem z 27 kwietnia 2022 r. poinformowała o posiadanych dowodach oraz jeszcze brakującym materiale dowodowym i wnioskuje o przedłużenie terminu do 20 maja 2022 r. Niemniej jednak strona postępowania w żaden sposób nie udowodniła podjęcia działań zmierzających do wykonania postanowienia w stosunku do pozostałych kontrahentów (np. poprzez przestanie dowodów nadania pism, korespondencji mailowej, zdjęciowej itp.) ani nie uzasadniła w wiarygodny sposób, że we wnioskowanym terminie przedstawi pozostały materiał dowodowy.

Ponadto organ zwraca uwagę na fakt, że strona postępowania w trakcie wyznaczonego terminu nie zgłaszała, aby istniały okoliczności, które wpływają na brak możliwości uzyskania dowodów, zaś fakt, iż takie okoliczności mają miejsce zgłosiła dopiero na końcu upływającego terminu. Mając ponadto na względzie nadmienioną przez stronę postępowania okoliczność „aktywnego i sprawnego działania” w celu usunięcia skutków naruszenia prawa, organ nie do końca podziela stanowisko strony postępowania. W ocenie organu aktywność strony postępowania nie była odpowiednio zintensyfikowana, a sprawność jej działań mogła zostać podniesiona. Niedostatki w tym zakresie doprowadziły do uchybienia terminu wyznaczonego postanowieniem z 25 marca 2022 r. oraz do potencjalnego zwiększenia liczby wyrobów, które trafiły do odbiorców końcowych - konsumentów. Pomimo powyższego, dokonując oceny przesłanki związanej z działaniami podjętymi przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa,

Prezes UOKiK ponownie ocenił działania podjęte przez stronę postępowania na korzyść strony postępowania.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku analizował również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży zabawki lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi suma iloczynu sprzedanych kontrahentom 7 190 sztuk wyrobów (z uwzględnieniem 66 sztuk zwrotów wyrobu) i jednostkowej ceny sprzedaży zabawki, wskazanej przez stronę postępowania, tj. 6,77 zł netto. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży zabawki lalka index 440991, kod EAN: 5903246438413 wyniosła odpowiednio 48 229,48 zł netto (59 322,26 zł brutto). Tak ustaloną korzyść majątkową organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę wymierzając administracyjną karę pieniężną. Strona postępowania podniosła co prawda zarzut niewspółmierności wysokości nałożonej na nią kary pieniężnej w stosunku do uzyskanej korzyści, niemniej jednak nie uzasadniła swojego zarzutu. Zatem organ nie może zająć w tej kwestii stanowiska.

Odnosząc się do przestanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, stwierdzić należy, że sposób procedowania w niniejszej sprawie wskazuje, iż organ nadzoru rynku uwzględnił na korzyść strony postępowania wszelkie okoliczności związane sensu stricte z podjęciem działań wskazanych w postanowieniu Prezesa UOKiK z 25 marca 2022 r. W zakreślonym 30-dniowym terminie spółka przekazała jedynie korespondencję z ogłoszeniami w dwóch gazetach o zasięgu ogólnopolskim i stronie internetowej. Biorąc pod uwagę liczbę odbiorców, którzy nabyli zabawkę, Prezes UOKiK uznał, że zakreślony termin 30 dni był odpowiedni i umożliwiał realizację działań dobrowolnych, nawet przy ewentualnym wystąpieniu nieprzewidzianych i niezależnych od spółki okoliczności. Termin na wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK upływał 2 maja 2022 r., natomiast strona postępowania przekazała ostatnią część dowodów dopiero wraz z pismem z 9 czerwca 2022 r. Nie sposób uznać powyższego działania zmierzającego do wycofania wyrobu z obrotu oraz od użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami za należytą współpracę z organem nadzoru rynku. Strona postępowania podjęła współpracę z Prezesem UOKiK, co przemawia na korzyść strony postępowania, natomiast jakość współpracy oraz

opieszalność w działaniach zmierzających do wycofania wyrobu z obrotu przemawiają na niekorzyść strony postępowania.

Rozważając ponownie wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK stwierdził, że w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w wysokości 10 000 zł (na poziomie około 10 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą), celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kar w stosunku do przewinienia. Prezes UOKiK rozważył oraz ustosunkował się do wszystkich zgłoszonych zarzutów spółki i nie znalazł podstaw, aby uznać ich zasadność.

Prezes UOKiK uznał, że kara pieniężna określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Uwzględniając wskazane powyżej przesłanki wymiaru kary pieniężnej, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, tj. lalki index 440991 nie spełniającej wymagań zawartych w rozporządzeniu z uwagi na obecność w zbadanej próbce ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości ($26,6 \pm 4,3$)% w głowie lalki, podczas gdy limit określony w rozporządzeniu (WE), wynosi nie więcej niż 0,1%. Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że wymierzona decyzją DNR-2/132/2022 kara pieniężna nałożona została we właściwej wysokości, a jej uzasadnienie znajduje potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w aktach sprawy.

W ocenie organu, analiza akt sprawy potwierdza zasadność rozstrzygnięć podjętych przez organ w I instancji. Zgromadzone w sprawie dowody potwierdzają spełnienie się przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do nałożenia kary pieniężnej. Ponadto treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy DNR-2/132/2022 nie przemawia za zmianą Zaskarżonej decyzji, a kara pieniężna nałożona decyzją jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Ponadto

w sprawie nie zachodzą przesłanki obligujące organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

P o u c z e n i e

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sędowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/

